

πληγή του.

— 'Α! &! ελεε.Το έγχειριδίο έμεινε μέσα στην πληγή. Παναγία Παρθένος!...

Και τράβηξε με προσοχή το μαχαίρι που ήταν χωμένο ως τη λαβή του μεταξύ των ώμων του Βάτσα.

— 'Αφού το εξέτασε λίγη ώρα με προσοχή και περιέργεια, έξερνα το υποκριτικό πρόσωπό του φωτίστηκε από μιá διαβολική έκφραση χαράς.

— Το άναγνωρίζετε το μαχαίρι αυτό ; ρώτησε τόν Κανδάλ.

— "Όχι, άπάντησ' έκείνος άγέρωχα και περιφρονητικά. "Όχι,δέν τό άναγνωρίζω, δέν τό είδα ποτέ μου... Πρώτη φορά τό βλέπω...

— Είσθε βέβαιος γι' αυτό πού μου λέτε ;

— Μάλιστα, είμαι βέβαιος !... Και δέν έπιτρέπω σέ κανένα ν' άμνηστική τή βεβαίωση μου αυτή.

Και τραβώντας από τή ζώνη του ένα έγχειριδίο κάπως διαφορετικό, έπρόσθεσε :

— Νά, τό έγχειριδίό μου.

— 'Ωραια, άπάντησε ειρωνικά ό Χαιρεμαρίος.Τί νομίζετε πώς άποδεικνύεται μ' αυτό ;... άπλουστάτα, τό ότι έχετε δυό έγχειριδιά. Είστε ό κόμης Κανδάλ ; .. Δέν είν' έτσι ;

— Σας τό είπα ήδη αυτό.

— Και τό βαφτιστικό σας όνομα εινε Ράλφ ;

— Κι' αυτό σας τό είπα.

— "Όνομα ποú ποτέ μου δέν τό είδα στό συναξάρι των 'Αγίων ! Χαιρε Μαρία Κεχαριτωμένη ! 'Εστώ ! Δοιπόν, κόμη Κανδάλ, δέν φροντίσεις καθόλου να σκεπάζω τό έγκλημα... 'Απεναντίας τό βεβαίωσεις με τήν υπογραφή σου : άπάνω στη λαβή του έγχειριδίου, τό όποιο άφησες μωσ' στην πληγή, εινε χαραγμένα τά άρχικά τών όνόματός σου, Ρ και Κ, δηλαδή Ράλφ Κανδάλ... Τό βέβαια ; Εύλογημένη σύ εν γυναιί ! Τι έχεις να μου άπαντήσεις ;

— Τίποτε ! άπάντησε ό κόμης έμμηροδενιόμενος παιά. 'Ο Θεός είν' εναντίον μου.

— Ράλφ Κανδάλ ! ελεε τότε ένας από τούς όλοφύρους του Χαιρεμαρία. Μά δέν εινε αυτός ό 'Αρχηγός κι' ό ύπεραπιστής τών Ουγενότων ;... Τό πράγμα τότε εινε καθ' όσον Δολοφόνησε τό μαρκήσιο Βάτσα, γιατί ό Βάτσας ήταν άγαθός καθολικός.

Τήν στιγμή έκείνη ό Ούγγολίνος έδειξε θριαμβευτικά μιá περγαμνή που τήν είχε βρή μέσα στό χαρτοφυλάκιο του μαρκήσιου.

— Δολοφόνησε τόν γηραιό άρχοντα, φώναξε, έπειδή τό όνομα του Ράλφ Κανδάλ εινε πρώτο στόν κατάλογο αυτό τών προγραφών !... Λέστε !... Διαβάστε !...

— Είνε αλήθεια αυτό, μά τό Θεό ! φώναξε κι' ό Χαιρεμαρίος. 'Ο κόμης μας από δω, έξερντας ότι ύπηρεχε ένας τέτοιος κατάλογος, και ότι πρώτος - πρώτος γραμμένος σ' αυτόν ήταν ό ίδιος, θέλησε να τόν ύπεξαίρει και γιά τό σκοπό αυτό δολοφόνησε τό μαρκήσιο πριν έκείνος φτάσει στό Ταλεμόνδο... 'Α, έκλαιμπρότατε κύριε, συνελήφθης, όπως λέμε έλληνικά έμεις ό *διανοούμενος*, έπ' αυτοφώρο, θά σέ πάμε στόν πύργο του Ταλεμόνδου και δσο εύγενής κι' άν εσαι, σού έγγυώμαι, ότι θά σέ κρεμάσουμε... Νάί, θά σέ κρεμάσουμε, στό έγγυώμα...θά σέ κρεμάσουμε σά να ήσουν ό τελευταίος χωριάτης... Καί, μά τήν κοιλιά του Δοιμολέου, σού εύλαβή κι' άν είμαι δέν θά κάνω ούτε τή παραμικρή προσευχή προς άνάπαυση τής τιποτένιας σου ψυχής ! Χαιρε Μαρία Κεχαριτωμένη !

'Ο Ράλφ Κανδάλ ήταν τώρα χλωμό : σάν πτώμα. Φαινόταν σάν άπολιθωμένος χωρίς ν' αντίταξη τήν παραμικρή αντίσταση, άφησε και του έδωσαν τά χέρια από πίσω και τόν βάλαν άπάνω στό άλογο που είχε φέρει ό Ούγγολίνος γιά τό δυστυχισμένο μαρκήσιο Βάτσα.

— Πρέκει νάρθη μαζί μας στό Ταλεμόνδο κι' αυτός ό μικρός διάβολος ό καμπούρης, είπε ό θεολόγος στρατιωτικός. Είνε ό σουζαοίστερος μάργις. Ποú πήγε λοιπόν ; 'Ηταν έδω πρό όλίγου. Φώναξαν τόν Ούγγολινο, μά έκείνος δέν άπάντησε.

Τόν έζήτησαν καντού, μά έκείνος δέ βρέθηκε πουθενά.

(Ακολουθεί)

ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΑΓΑΜΩΝ

Στην 'Αργεννή Δημοκρατία οι άγαμοι πληρώνουν ειδικό φόρο. Έκείνος που φτάνει στα τριάντα του χρόνια και δέν παντρεύεται, πληρώνει τόσο 25 φράγκα τόν μήνα. 'Όταν περάσει τά 35, ό φόρος διπλασιάζεται. Και όταν περάσει τά 45 ό φόρος ανεβαίνει σέ 180 φράγκα τόν μήνα. 'Υστερ' από τό δδον έτος ό φόρος αρχίζει να κατεβαίνει.

Οί χηροί έχουν τό δικαίωμα να κενθίσουν τή συμβία τους τρία χρόνια. 'Επειτα θαφρούνται ως άγαμοι και πληρώνουν κι' αυτοί φόρο.

'Εξαιρούνται μόνον έκείνοι που θ' άποδείξουν έπιστήμως ότι έζήτησαν τρεις φορές γυναίκα και δέν έγιναν δεκτοί ως σύζυγοι !...

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Οί Κινέζοι, μεταξύ τών άλλων Θεών τών, έχουν κι' ένα Θεό...τού...μαγειρείου ! Πιστεύουν δηλαδή, ότι στό τέλος κάθε χρόνου, ό Θεός αυτός πηγαίνει σ' έναν άλλον Θεόν άνωτερο, και του άναφέρει όλα δσα έγιναν στό σπίτι του όποίου προστατεύει τήν κουζίνα ! 'Η εικόνα του Θεού αυτού κρέμεται συνήθως πάνω από τό τζάκι. Κάθε παραμονή πρωτοχρονιάς, δέ, τόν δίνουν να φάη γλυκά από πετιμέζι και του παραγγέλλουν να μη πη παρακάλά πράγματα γι' αυτούς, στόν άνωτερό του Θεό !... Τού προσθέτουν δέ άκόμη ότι του έδωσαν τό πετιμέζι γιά να... κολλήσουν τά χείλη του και να μη μπορέσει να μιλήσει άσχημα γι' αυτούς !...

Στά 1883 έπιασε στην Κύπρο, τέτοιο πλήθος άρχιδόν, ώστε τής κυβερνήσεως του νησιού, γιά να τις έξολοθρεύσει, ειδοποίησε τούς κατοίκους ότι θ' άγόραζε άκρωτάτα τά... αυγά των καταστρεπτικών αυτών έντόμων. 'Ετσι έντός έπτά μηνών, οι χωρικοί έμάζωσαν κι' έκουβάλησαν στις κατά τόπους άρχές οκάδες αυγών τά όποια και έμωσοπούλησαν !...

Τό περιφημο παράσημο τών Ιπποτών του Ναού (Τάμπι) ιδρύθηκε στα 1118, καθρηγήθη όμως στα 1312 από τόν πάπα Κλήμεντον τόν δον. 'Από τότε έπαυσε να ύφίσταται σ' όλη τήν χριστιανισύνη έκτός από τήν Πορτογαλία, όπου ύπάρχει άκόμη. Τό περιεργο σχετικώς εινε ότι οι φέροντες τό παράσημο αυτό άλλαζον τό όνομά τους με τό όνομα του Χριστού !...

— 'Η πρώτη δοκιμή μεταγίσεως έξενου αίματος σ' φλέβες άσθενο, έγινε στό Παρίσι, στα 1666. Μετάγγισαν αίμα άρνού στις φλέβες ένός μανιακού, ό όποίος έγινε άμέσως ήπιώτερος. Και ή έγχειρίασι μόν έπέτυχε, ό άσθενής όμως, στην δευτέρα δοκιμασία άπέθανε !...

— Τό τσάι εισήχθη στην Ευρώπη από τούς Πορτογάλλους, κατά τόν 16ον αιώνα μ. Χ.

— Τίς γνωστές «ηλίδες» του ήλιου, παρατήρησαν πρώτοι οι Κινέζοι στα 321 π. Χ. Αυτό σημαίνει ότι τά άστρονομικά τους έργαλεία ήταν τελειότερα από τά έργαλεία τών Αιγυπτίων και τών 'Ελλήνων της περιόδου αυτής.

— 'Ο λέων, ό όποίος άπεικονίζεται στό βασιλικά σήματα τής 'Αγγλίας, προστεθή σ' αυτό στα 1603, όταν άνέρθηκε στόν θρόνο ό βασιλεύς 'Ιάκωβος.

— Στά 1707 έχρειάζοντο τόν χειμώνα δύο μέρες και τό καλοκαίρι μία μέρα γιά να πή κανεις από τό Λονδίνο στην 'Οξωνία.

— Τό ίδιο αυτό διάστημα τό διατρέχει κανεις σήμερα με τά πολυπληθή αυτοκίνητα συγκοινωνίας σ' διάστημα μιας ώρας !...

— Τό παλαιότερο γνωστό σύστημα στενογραφίας άνέχεται στό 1412. 'Η τέχνη όμως αυτή έφημιόζετο και από τούς αρχαίους 'Ελληνες από τούς όποιους τήν έπήραν οι αρχαίοι Ρωμαίοι.

— Σ' ένα νησι του κόλπου της Βερμιλίν, στα παράλια τής Λουιζιάνης τής 'Αμερικής, ύπάρχει μία άκτι από στερεό, πετρωμένο άλάτι, βάθους είκοσι ποδών. Τό άλάτι αυτό εινε τόσο σκληρό, ώστε τό σπάνε με δυναμίδια και τό άλέθουν με άτιμιμύλους. Βγαίνουν δέ 200 τόννοι από αυτό τήν ήμέρα !

— Οί άρβιμοί έφευρέθησαν από τούς 'Αραβες στα 900 μ.Χ. Εισήχθησαν πρώτα στην 'Ισπανία στα 1050, κατόπι δέ στην 'Αγγλία, στα 1258.

— Τά ιερογλυφικά έφευρέθησαν 2112 έτη πρό Χριστού.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ

ΖΗΤΗΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΙ ΑΠΟ ΤΟ ΓΥΙΟ ΜΟΥ !..

Μιά μέρα ό 'Αλέξανδρος Δουμάς υίο', δυσχεστημένος γιati ό άρθρογράφος τής έφημερίδος «Σιλουέττα» είχε δημοσιεύσει κάποιο επιθετικό κατά του πατέρα του άρθρο, έστειλε σ' αυτόν τούς μάργιρας του.

'Ο άρθρογράφος τούς έδέχθηκε άτάραχος και όταν άκουσε τί ήθελαν τούς είπε :

— 'Όσο ό 'Αλέξανδρος Δουμάς υίος έννοει να ύπεραπισθή τήν τιμήν του πατέρα του ; Πολύ καλά.

'Εχτύπησε τότε τό κουδούνι και είπε στόν ύπρητέ του :

— Φέρε μου έδω τό γυό μου !

Σέ λίγο παρουσιάστηκε έκεί ένα παιδάκι πέντε ως έξ έτών, μασουλώντας άκόμη κάμπο ζαχαρόπηκτο...

— Κύριε, είπε τότε ό δημοσιογράφος στούς μάργιρας του Δουμά υίο, είμαι βέβαιος ότι και ό γυός μου ένδιαφέρεται γιά τήν τιμή του πατέρα του, όσο και ό γυός του κ. 'Αλεξάνδρου Δουμά γιά τήν τιμήν του δικού του πατέρα. Γιά να είμαστε λοιπόν εν τάξει, ζητήστε ίκανοποίησι... από τό γυό μου !..

